

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

۲۰۲۶/۰۱/۲۲

نویسنده: بهادرا کمار

مترجم: رسول رحیم

روسیه و چین در نیمکره غربی از هم جدا شدند

منبع: اندین پنچ لاین تاریخ: ۱۶ جنوری ۲۰۲۶

در اشاره ای صریح به رهبری چین، خبرگزاری دولتی روسیه تاس به انتقاد پکن از تجاوز امریکا به ونزویلا اشاره کرد. جای تعجب نیست که تاس به نقل از شخص ثالثی، کارین کنایسل، وزیر امور خارجه سابق اتریش و رئیس فعلی مرکز G.O.R.K.I. در دانشگاه دولتی سن پترزبورگ — که پژواک شناخته شده نهاد کرملین است — اشاره کرد که رئیس جمهور چین، شی جین پینگ، در این باره سکوت اختیار کرده است.

خود کنیسل نیز درک خود را نسبت به تردید شی نشان داد تا مبادا او واکنش شخصی نشان دهد، چرا که «با این حال، این سیاستی شخصی سازی شده است که ترامپ دنبال می کند. یعنی اگر کسی بخواهد به آن پاسخ دهد، باید همان کار را انجام دهد. در نهایت، ما بیانیه هایی از وزارت امور خارجه چین و اطلاعیه های مطبوعاتی از مکان های مختلف دیگر می بینیم، اما واقعا چه اتفاقی افتاده است؟»

کنیسل اشاره کرد که رئیس جمهور برزیل، لولا، بی فایده بال های بی اثر خود را در خلأ شکست داد چون «تنها» عمل می کرد Kneissl. همچنین به گروه BRICS حمله کرد تا نشان دهد این گروه بندی بی دندان است. به گفته او، «ما زیاد درباره بریکس صحبت می کنیم، اما بریکس یک انجمن است، نه یک سازمان. بریکس هیچ سازوکاری ندارد. ده ها سمینار و کنفرانس برگزار می شود، اما هنوز فقط بستری برای گفت و گو است... هیچ دبیرکل بریکس وجود ندارد که بتواند بگوید: «اکنون اقدامی خواهیم کرد.» به سادگی هیچ راهی برای انجام این کار وجود ندارد.» این کاهش نامهربانانه بود، چرا که روسیه و چین فرصت های فراوانی برای شکل دادن بریکس به عنوان یک پلتفرم ضد امپریالیستی داشتند اما با دقت فراوان از آن گذشتند.

تصادفی یا نه، مصاحبه تاس با کنیسل در هفته ای از یک «گفتگوی خوب» بین وزیر امور خارجه اس جایشانکار در روز سه شنبه با همتای امریکایی اش مارکو رویو منتشر شد که در آن درباره «تجارت، مواد معدنی حیاتی، همکاری هسته ای، دفاع و انرژی» گفتگو کردند.

ظاهراً تجاوز امریکا به ونزویلا حتی به عنوان یک موضوع بحث مهم مطرح نشد، اگرچه این اولین تعامل جایشانکار با رویو بود، معمار واقعی استراتژی نوآورانه و شگفت انگیز تغییر رژیم دولت ترامپ نسبت به کاراکاس که بر پایه همزیستی غیرممکن بین چهره های چپ گرای حاکم دولت که دستگاه دولتی را کنترل می کنند و نیروهای مخالف ضدکمونیست طرفدار امریکا در کشور استوار است.

سناریوی تغییر رژیم امریکا برای ونزویلا تضمین می کند که هرچه اوضاع در آن کشور بیشتر تغییر کند، بیشتر همان طور باقی می ماند — Plus ça change, plus c'est la même chose (به هر حال، جایشانکار و رویو فاصله ای محتاطانه از ونزویلا حفظ کردند، این اولین تعامل آن ها پس از به عهده گرفتن کاپیتانی نشست سران بریکس ۲۰۲۶ توسط هند بود. راستی، ترامپ بلافاصله تهدید کرد که ۲۵٪ تعرفه اضافی بر هر کشوری که با ایران تجارت کند اعمال خواهد کرد.

در مصاحبه با تاس، کنیسل، دوست دیرینه شخصی پوتین، به طور غیرمستقیم هند را به اتخاذ موضع صریح در دوران ریاست بریکس ترغیب می کند. البته، ارائه چنین مشاوره بی مورد به سیاست گذاران هندی برای مسکو هیچ هزینه ای ندارد.

اما جدی، آیا جایشانکار به درخواست جسورانه کنایسل برای نهادینه سازی بریکس به عنوان یک سازمان رسمی با دبیرکل و غیره در دوران ریاست هند توجه خواهد کرد؟ بسیار بعید است.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرو مخکي په خیر و لولی

دهلی همچنان محتاط خواهد بود که ترامپ سوگند خورده بریکس را دفن کند. این شرکت عمداً از شرکت در اولین تمرین دریایی یک هفته ای بریکس پلاس (به رهبری چین و با حضور آفریقای جنوبی، روسیه و ایران) در اوایل این ماه خودداری کرد.

اصل موضوع این است که کشورهای بریکس به طور مستقل منافع خود را در وضعیت نوظهور امریکای لاتین دنبال می کنند. آن ها پارادایم را به عنوان الگوی مبارزه ضد امپریالیستی، چه از نظر ایدئولوژیک و چه سیستماتیک، نمی بینند. برای مثال، روسیه را در نظر بگیرید که بیشتر یک بازیگر ژئوپلیتیکی فرصت طلب در نیمکره غربی است تا یک نیروی اقتصادی مهم، که بر فروش سلاح، همکاری با گروهی از دولت های ضدغربی (کوبا، نیکاراگوئه) تمرکز دارد و به طور کلی هرگونه قدرت نرم کمیاب موجود برای رد نفوذ امریکا و به چالش کشیدن روایت های غربی را در اختیار دارد.

برعکس، چین بازیگر جدی در نیمکره غربی است. نیاز عمیقی به پکن وجود دارد که دوباره از نقطه شروع بازگرد و بازیگری پرمخاطره ای در جاه طلبی های ژئوپلیتیکی / ژئواقتصادی خود انجام دهد — یعنی فرض کنیم که «دکترین دونوو» ترامپ واقعا جایگاه پیدا کند. ونزوئلا تنها کشوری در امریکای لاتین است که پکن با آن «شراکت همه فصلی» دارد، بالاترین افتخار دیپلماتیک که برای روابط دوستانه اعطا می کند.

چین احتمالاً در کوتاه مدت پیشرفت های جدیدی در امریکای لاتین نخواهد داشت، در حالی که بر متغیرهای درگیر تمرکز دارد. حتی یک معامله احتمالی با ترامپ (که در آوریل به چین سفر می کند) کاملاً قابل تصور است. از نظر منطقی، اگر نیمکره غربی متعلق به امریکا باشد، پس تنگه تایوان متعلق به چین هاست (که احتمالاً شرایط مساعدی برای اتحاد مسالمت آمیز با تایوان، گزینه ترجیحی همیشه پکن، ایجاد می کند).

آنچه باید در نظر گرفت این است که نفوذ چین در امریکای لاتین در سال گذشته پس از بازگشت ترامپ به کاخ سفید رو به کاهش بوده است). مکزیکی اخیراً تعرفه ۵۰٪ بر خودروهای برقی چینی اعمال کرده است؛ پاناما از BRI خارج شده است؛ هندوراس در حال حرکت به سوی بازگرداندن روابط با تایوان است (در واقع، محافل حاکم در کاراکاس نیز نشانه ای از آرامش در واشنگتن دارند؛ رئیس جمهور موقت، دلسی رودریگز، روز سه شنبه هنگام اعلام آزادی ۴۰۰ زندانی سیاسی، طبق خواسته ترامپ، گفت: «پیام بسیار روشن است. ونزوئلا وارد لحظه سیاسی جدیدی شده که امکان درک و تفاهم را با وجود تفاوت ها فراهم می کند.»

ترامپ فاش کرده است که سفر رودریگز، که پیش تر آتشین و با پیشینه انقلابی بی نقص بود، به واشنگتن در برنامه است و پس از آن بازگشتش به کاراکاس را نیز آغاز خواهد کرد. امروز، در نخستین سخنرانی وضعیت کشور خود از زمان بازداشت رئیس جمهور پیشین نیکولاس مادورو، رودریگز اصلاحات جدیدی را پیشنهاد داد که موانع دخالت امریکا در صنعت نفت کشور را برطرف می کند — گامی دور از سیاست های مادورو. رودریگز گفت که از رویرو شدن با امریکا «دیپلماتیک از طریق گفت و گوی سیاسی» نمی ترسد و افزود ونزوئلا باید از «کرامت و شرافت» خود دفاع کند.

نتیجه نهایی این است که محاسبات جدید چین در نیمکره غربی ممکن است فقط در نشست آوریل بین شی و ترامپ ظاهر شود. آنچه نمی توان نادیده گرفت این است که پکن باید تمایل ترامپ به استفاده از قدرت سخت را جدی بگیرد، که ثابت می کند اراده امریکا در آینده یک واقعیت است. نکته قابل توجه این است که استراتژی امنیت ملی ۲۰۲۵ تایوان را به عنوان یک ابزار ضروری در اقتصاد جهانی معرفی می کند.

اظهارات تند و تیز کنیسل تأییدی دیگر بر این است که حرکت هماهنگ روسیه و چین در نیمکره غربی سناریویی دور از ذهن خواهد بود. هر دو کشور دیدگاهی «بدون ایدئولوژیک» نسبت به تغییر پارادایم در استراتژی امریکا دارند و با سرسختی منافع شخصی را دنبال خواهند کرد.

در واقع، کرملین با آماده شدن برای استقبال از فرستاده ویژه ترامپ، استیو ویتکاف، و دامادش جرد کوشنر در روزهای آینده، شروع به جابجایی مهره های صفحه شطرنج کرده است.

در حالی که ترامپ ممکن است چین را که جاه طلبی های منطقه ای اش در امریکای لاتین به هم ریخته است، دچار آشفتگی کرده باشد، روسیه از سوی دیگر امیدوار است که در میدان های کشتار اوکراین سود ببرد، در حالی که خورشید بر موج پرجنب و جوش انقلابیون و واپس گرایان ترامپ که به سمت کاراکاس می آیند، می تابد.

[مطالب نشر شده محترم رسول رحیم در پورتال افغان جرمن آنلاین](#)

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ